

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

6 **BESLUIT** van 10 januari 1958, houdende gehele of gedeeltelijke gelijkstelling op grond van artikel 133, vijfde lid, der hoger-onderwijswet van in 1957 uitgereikte getuigschriften van instellingen van onderwijs in Indonesië met het getuigschrift, in artikel 11 van genoemde wet vermeld.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onze minister van onderwijs, kunsten en wetenschappen van 26 november 1957, nr. 34064, afdeling Hoger Onderwijs en Wetenschappen;

Gelet op artikel 133, vijfde lid, der hoger-onderwijswet;¹⁾

De Raad van State gehoord (advies van 10 december 1957, nr. 26);

Gezien het nader rapport van Onze voornoemde minister a.i. van 3 januari 1958, nr. 36670, afdeling Hoger Onderwijs en Wetenschappen;

Hebben goedgevonden en verstaan:

de in 1957 onder auspiciën van de Stichting voor Nederlands Onderwijs in Indonesië afgegeven getuigschriften van de 1. afdeling gymnasium van het Christelijk lyceum te Bandung, uitgaande van de vereniging „Het Christelijk Lyceum” te Bandung,

afdeling gymnasium van het lyceum te Djakarta, uitgaande van de „Carpentier Alting Stichting” te Djakarta,

worden gelijkgesteld met het getuigschrift, bedoeld in artikel 11 der hoger-onderwijswet;

2. afdeling hogereburgerschool B van het Christelijk lyceum te Bandung, uitgaande van de vereniging „Het Christelijk Lyceum” te Bandung,

afdeling hogereburgerschool B van het lyceum te Djakarta, uitgaande van de „Carpentier Alting Stichting” te Djakarta,

Christelijke hogereburgerschool B te Djakarta, uitgaande van de „Vereniging voor Christelijke Scholen — Paul Krügerschool” te Djakarta,

neutrale hogereburgerschool B te Medan, uitgaande van de „Vereniging voor Middelbaar Onderwijs” te Medan,

neutrale hogereburgerschool B te Surabaya, uitgaande van de „Surabajase Schoolvereniging” te Surabaya,

worden gelijkgesteld met het getuigschrift, bedoeld in artikel 11 der hoger-onderwijswet, met dien verstande, dat de bezitters van die getuigschriften worden toegelaten tot de examens, tot welke ingevolge artikel 133 der hoger-onderwijswet het getuigschrift van de hogereburgerschool B hier te lande toegang geeft;

3. afdeling hogereburgerschool A van het Christelijk lyceum te Bandung, uitgaande van de vereniging „Het Christelijk Lyceum” te Bandung,

afdeling hogereburgerschool A van het lyceum te Djakarta, uitgaande van de „Carpentier Alting Stichting” te Djakarta,

Christelijke hogereburgerschool A te Djakarta, uitgaande van de „Vereniging voor Christelijke Scholen — Paul Krügerschool” te Djakarta,

neutrale hogereburgerschool A te Surabaya, uitgaande van de „Surabajase Schoolvereniging” te Surabaya,

¹⁾ Stb. 1876, 102, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 24 mei 1956 (Stb. 328).

worden gelijkgesteld met het getuigschrift, bedoeld in artikel 11 der hoger-onderwijswet, met dien verstande, dat de bezitters van die getuigschriften worden toegelaten tot de examens, tot welke ingevolge artikel 133 der hoger-onderwijswet het getuigschrift van de hogereburgerschool A hier te lande toegang geeft.

Onze minister van onderwijs, kunsten en wetenschappen is belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

Soestdijk, 10 januari 1958.

JULIANA.

De Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen,

J. CALS.

Uitgegeven de eenentwintigste januari 1958.

De Minister van Justitie,
SAMKALDEN.

7 **WET** van 9 januari 1958, houdende wijziging van het Wetboek van Strafrecht en van het Wetboek van Strafvordering.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is het door vrijwillige voldoening aan een voorwaarde doen vervallen van het recht tot strafvordering, alsmede de berechting en vervolging van bepaalde overtredingen te vereenvoudigen en mitsdien het Wetboek van Strafrecht¹⁾ en het Wetboek van Strafvordering²⁾ te wijzigen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I

In het Wetboek van Strafrecht wordt na artikel 74 ingevoegd een artikel 74bis, luidende:

„Artikel 74bis. Bij algemene maatregel van bestuur kan aan daartoe aan te wijzen opsporingsambtenaren in bij die algemene maatregel van bestuur aangewezen zaken betreffende personen, die de leeftijd van 18 jaren hebben bereikt, tot wederopzeggens de bevoegdheid worden verleend, die bij artikel 74, eerste lid, aan de ambtenaar van het openbaar ministerie is toegekend. De bevoegdheid wordt slechts uitgeoefend in zaken, welke door oproeping op een terechtzitting van een kantongerecht kunnen worden aanhangig gemaakt.

De te stellen voorwaarde bestaat in de betaling van een bepaalde geldsom, hetzij onmiddellijk aan de opsporingsambtenaar hetzij uiterlijk op de dag na de ontdekking van het feit op een door de opsporingsambtenaar aan te wijzen plaats.

¹⁾ Stb. 1881, 35, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 31 juli 1957 (Stb. 325).

²⁾ Stb. 1921, 14, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 2 oktober 1957 (Stb. 383).

De ambtenaren, bekleed met de bevoegdheid, bedoeld in het eerste lid, maken hiervan gebruik volgens richtlijnen, te geven door het openbaar ministerie. Voorzover deze richtlijnen niet zijn uitgevaardigd door de procureur-generaal bij een gerechtshof behoeven zij diens goedkeuring.

Bij algemene maatregel van bestuur worden voorschriften gegeven met betrekking tot de aanwijzing van de in het eerste lid bedoelde opsporingsambtenaren, het toezicht op de wijze waarop zij van de hun verleende bevoegdheid gebruik maken en de intrekking van de aanwijzing van een opsporingsambtenaar.

Bij algemene maatregel van bestuur worden voorschriften gegeven inzake de verantwoording van ingevolge het tweede lid betaalde geldsbedragen."

Artikel II

Het Wetboek van Strafvordering wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 382 wordt gelezen:

„De gewone terechtzittingen van het kantongerecht vinden plaats:

bij de kantongerechten der eerste klasse tenminste eenmaal per week;

bij de kantongerechten der tweede klasse tenminste eenmaal in de veertien dagen;

bij de overige kantongerechten tenminste eenmaal in de maand.

De Minister van Justitie kan bepalen, dat bij een kantongerecht meer gewone terechtzittingen worden gehouden."

B

Artikel 385 wordt gelezen:

„Het aanhangig maken der zaak door oproeping kan enkel plaats vinden in geval van ontdekking op heter daad door een opsporingsambtenaar. Het aanhangig maken geschiedt doordat aan de verdachte hetzij onverwijld een oproeping wordt uitgereikt door de opsporingsambtenaar hetzij een oproeping over de post wordt toegezonden, nadat hem onverwijld een kennisgeving van oproeping om te verschijnen op een terechtzitting van het in die kennisgeving vermelde kantongerecht door de opsporingsambtenaar is uitgereikt.

Bij de uitreiking worden inhoud en strekking van de oproeping of van de kennisgeving van oproeping aan de verdachte, zo mogelijk, mondeling kortelijk toegelicht.

Ingeval van toezending van de oproeping aan de verdachte over de post, nadat hem onverwijld een kennisgeving van oproeping is uitgereikt, geschiedt de toezending uiterlijk op de derde dag na de uitreiking.

De kennisgeving vervalt en de oproeping wordt niet toegezonden, indien de verdachte voldaan heeft aan de voorwaarde, hem krachtens artikel 74*bis* van het Wetboek van Strafrecht gesteld.

Wordt een aangeboden oproeping of kennisgeving van oproeping niet aangenomen, dan wordt zij niettemin geacht de verdachte op het ogenblik der aanbieding te zijn uitgereikt. In dat geval wordt volstaan met toezending van een oproeping over de post, uiterlijk op de derde dag na de ontdekking van het feit.

Van het uitreiken van de oproeping of van de kennisgeving van oproeping, voorzover deze niet ingevolge het vierde lid is vervallen, van het niet aannemen en de redenen daarvan en van het toezenden van de oproeping over de post wordt in het proces-verbaal van de opsporingsambtenaar melding gemaakt.

Indien de kennisgeving van oproeping niet ingevolge het vierde lid is vervallen, wordt in het proces-verbaal tevens vermeld het bedrag, dat de opsporingsambtenaar mocht hebben vastgesteld om de verdachte de gelegenheid te geven verdere vervolging te voorkomen.

Niet nakoming van het eerste, derde, vijfde of zesde lid heeft nietigheid van de oproeping tengevolge."

C

Artikel 386 wordt gelezen:

„De oproeping geschiedt tegen de dag der eerste gewone terechtzitting van het kantongerecht, welke gehouden wordt nadat twintig dagen zullen zijn verstreken na de dag van ontdekking van het feit. De termijn kan bij de voorschriften, bedoeld in artikel 384, laatste lid, worden verkort of verlengd, met dien verstande dat, indien de oproeping aan de verdachte over de post is toegezonden, nadat hem tevoren een kennisgeving van oproeping is uitgereikt, de termijn niet korter dan veertien dagen zal zijn.

Indien de verdachte overeenkomstig artikel 53 is aangehouden, kan onverwijld een oproeping worden uitgereikt en kan hij worden opgeroepen om nog op de dag zelve ter terechtzitting van het kantongerecht te verschijnen. Hij kan dan voor het bevoegde openbaar ministerie en vervolgens ter terechtzitting worden geleid. Artikel 398, eerste lid, onder 2°, blijft in dit geval buiten toepassing.

De kennisgeving van oproeping behelst, dat een oproeping uiterlijk de derde dag na de uitreiking over de post zal worden toegezonden en vermeldt de plaats waar en de tijd gedurende welke een dubbel van de oproeping kan worden ingezien. De termijn van inzage bedraagt ten minste zeven dagen, liggende tussen de zevende en de twintigste dag na de dag van ontdekking van het feit.

De oproeping voldoet aan de eisen in artikel 261, eerste lid, betreffende de dagvaarding gesteld. Evenwel kan met een korte aanduiding van het feit worden volstaan.

De kennisgeving van oproeping evenals de oproeping wordt door de opsporingsambtenaar gedagtekend en ondertekend.

Bij diens proces-verbaal wordt een dubbel der oproeping overgelegd.

Niet-nakoming van het eerste, derde, vierde of vijfde lid van dit artikel heeft nietigheid der oproeping tengevolge. Vrijwillige verschijning dekt de daaraan verbonden nietigheid."

D

Artikel 387 wordt gelezen:

„Zolang het onderzoek op de terechtzitting nog niet is aangevangen, kan de ambtenaar van het openbaar ministerie de intrekking van de oproeping mondeling door een dienaar van de openbare macht of over de post aan de verdachte mededelen.

Indien het openbaar ministerie oordeelt, dat de zaak op een latere terechtzitting moet worden aangebracht, doet het de verdachte die latere zitting aanzeggen."

E

Artikel 388 wordt gelezen:

„Het formulier van de kennisgeving van oproeping aan de verdachte om ter terechtzitting te verschijnen en het formulier van de oproeping van de verdachte worden vastgesteld door de Minister van Justitie.

Deze is bevoegd nadere voorschriften te geven ter uitvoering van de artikelen 384—387."

F

Artikel 392 wordt gelezen:

„Indien de zaak aanhangig is gemaakt door oproeping, is artikel 271 betreffende het verstek van toepassing.

Voor de toepassing van de artikelen 366, 399 en 408 wordt een oproeping, die, hetzij aan de persoon van de verdachte is uitgereikt, hetzij over de post is toegezonden, nadat aan de persoon van de verdachte een kennisgeving van oproeping is uitgereikt, gelijkgesteld met een dagvaarding om ter terechtzitting te verschijnen, welke aan de persoon van de verdachte is betekend."

G

Artikel 393 wordt gelezen:

„Indien de zaak aanhangig is gemaakt door oproeping, doet het openbaar ministerie, indien de oproeping enkel inhoudt een korte aanduiding van het feit, dat ten laste wordt gelegd, ter terechtzitting bij den aanvang van het onderzoek mondeling of, na voorlezing, schriftelijk nadere opgave van het feit, dat den verdachte ten laste wordt gelegd. De nadere opgave beantwoordt op straffe van nietigheid aan de korte aanduiding van het feit in de oproeping, behoudens verbetering of aanvulling.

De oproeping, zo nodig door het openbaar ministerie ter terechtzitting verbeterd of aangevuld, geldt, wat betreft de grondslag voor de verdere vervolging, als dagvaarding.

Op verlangen van de kantonrechter of van de verdachte wordt de nadere opgave hem op schrift gegeven.”.

Artikel III

Deze wet treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 9 januari 1958.

JULIANA.

De Minister van Justitie,

SAMKALDEN.

Uitgegeven de eenentwintigste januari 1958.

De Minister van Justitie,

SAMKALDEN.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 1956, 4415;

Bijl. Hand. II 56/57, 4415;

Bijl. Hand. II 57/58, 4415; Hand. II 57/58, bladz. 2012—2022;

Bijl. Hand. I 57/58, 4415; Hand. I 57/58, bladz. 2025—2029.